

[Indenrigsministeren.]

ret igennem mange, mange år. Vi har ikke opfordret nogen til at misbruge apoteker-midler eller lægemidler. Vi har ikke opfordret nogen til at tage noget med hjem. Vi har forsøgt — og det skal jeg sige lidt mere om — ikke at gøre mennesker til små lovbrydere, som de har været det igennem mange, mange år.

Dernæst vil jeg gerne sige, at indtil den 1. januar 1976 var reglerne om privates import af lægemidler således, at enhver uden begrænsning — læg mærke til det, fru Inge Krogh — kunne importere til en fakturapris af over 1.000 kr. Privatpersoner var derimod afskåret fra at importere lægemidler i mindre partier. Disse regler er af meget gammel oprindelse og var efterhånden blevet ganske meningsløse. Den nye lægemiddellov forudsatte derfor, at der blev fastsat nye regler.

Fra indenrigsministeriets side har vi lagt afgørende vægt på, at de forudsætninger, som folketinget gav udtryk for i forbindelse med lovens vedtagelse, også blev respekteret ved udarbejdelsen af de administrative regler. Folketinget udtrykte her ønsket om en almindelig liberalisering af området og bestemte, at privates import af lægemidler ikke skulle være underkastet samme regler som erhvervsmæssig import. Reglerne skulle altså give en vis adgang til, at rejsende kunne medtage lægemidler til eget forbrug, og skulle kunne administreres af toldvæsenet. Der kunne derfor ikke opstilles krav om uskadelighed el. lign., som nødvendiggjorde lægelig og farmaceutisk ekspertise til indholdsanalyser og bedømmelse af bivirkningerne. Reglerne måtte derfor være ens for alle lægemidler, medmindre ganske særlige forhold gjorde sig gældende såsom for narkotikumholdige præparater. Grænsen blev 3 måneders personligt forbrug, fordi det var en ret lempelig regel, som kunne fungere, f. eks. i Sverige, og fordi sundhedsstyrelsen kunne acceptere det.

Jeg vil gerne fra denne talerstol demente, at der fra politisk hold er givet direktiv til sundhedsstyrelsen om, at sundhedsstyrelsen skulle gøre noget, der var imod sundhedsstyrelsens opfattelse. Det kan vist ikke siges mere tydeligt.

Nu ser jeg i visse aviser, at denne bekendtgørelse, som altså har været i kraft i

godt 14 dage, er skyld i en lang række dødsfald, hvoraf de fleste er indtruffet tor adskillige år siden.

Lad mig understrege, at jeg betragter medicinmisbrug som et alvorligt problem. Stærkt virkende lægemidler og lægemidler, hvis virkning man ikke nøje kender, bør kun indtages i samråd med læge. Dette problem løser man dog ikke ved at stramme reglerne om privates import, og Danmark kan ikke isolere sig fra omverdenen. Selv med en så restriktiv lægemiddellov som den danske kan man ikke gardere sig imod misbrug i nogen som helst henseende, heller ikke af piller ordineret på recept, brugt til andre end dem, den er ordineret til.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at sundhedsstyrelsen har anmodet embedslægerne og landets øvrige læger om at indberette eventuelle tilfælde af misbrug. Da jeg har bemærket, at enkelte embedslæger i dagspressen har fremført eksempler på uheldige virkninger af reglerne, agter jeg endvidere at rette henvendelse til de pågældende embedslæger med henblik på en nærmere belysning af disse eksempler.

Personlig tvivler jeg stærkt på, at bekendtgørelsen har nogen nævneværdig betydning for medicinmisbruget, men såfremt kendsgerningerne viser noget andet, vil bekendtgørelsen blive ændret.

Inge Krogh (KrF):

Jeg takker for svaret. Jeg kan blot sige, at jeg ikke på nogen måde har sagt, at der var politisk pression over for sundhedsstyrelsen. Det håber jeg at ministeren er klar over.

Jeg har haft kontakt med sønderjyske læger, også embedslæger, om dette forhold, og jeg har indtryk af, at de i hvert fald er stærkt chokerede over, hvad der i øjeblikket sker dernede i den henseende. Det er da fuldstændig rigtigt, at der selvfølgelig skal ske en officiel indberetning om tingene, men jeg har indtryk af, at det er så katastrofalt, at det faktisk haster.

Biltzing (V):

Der er to ting, jeg gerne vil spørge ministeren om.

For det første: anser ministeren det for overensstemmende med ånden i den lægemiddellov, vi vedtog i sidste samling, hvis